

Czwartek, 16 listopada 2017 r.

P8_TA(2017)0451

Zwalczanie nierówności jako czynnik sprzyjający tworzeniu miejsc pracy i wzrostowi**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 listopada 2017 r. w sprawie zwalczania nierówności jako czynnika sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy i wzrostowi (2016/2269(INI))**

(2018/C 356/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 9,
- uwzględniając zrewidowaną Europejską kartę społeczną,
- uwzględniając publikację Komisji pt. „EU Employment and Social Situation – Quarterly Review September 2015” [Kwartalny przegląd zatrudnienia i sytuacji społecznej w UE z września 2015 r.],
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 marca 2014 r. „Podsumowanie realizacji strategii »Europa 2020« na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2014)0130),
- uwzględniając publikację Komisji z 2012 r. pt. „Employment and Social Developments in Europe 2012” [Zatrudnienie i rozwój sytuacji społecznej w Europie 2012],
- uwzględniając pakiet Komisji z dnia 20 lutego 2013 r. dotyczący inwestycji społecznych, w tym zalecenie 2013/112/UE zatytułowane „Inwestowanie w dzieci – przerwanie cyklu marginalizacji”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2010 r. „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” (COM(2010)0758),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. „Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020) oraz swoją rezolucję z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie strategii UE 2020 ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie potrzeby opracowania unijnej strategii mającej na celu wyeliminowanie różnic w emeryturach ze względu na płeć i zapobieganie występowaniu takich różnic ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2017 r. w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej w latach 2014–2015 ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2017 r. w sprawie europejskiego filaru praw socjalnych ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 57.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0260.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0073.⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0010.

Czwartek, 16 listopada 2017 r.

- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 7 lipca 2016 r. w sprawie 71. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 kwietnia 2016 r. w sprawie osiągnięcia celu przeciwdziałania ubóstwu w świetle rosnących kosztów ponoszonych przez gospodarstwa domowe ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 listopada 2015 r. w sprawie zmniejszenia nierówności ze szczególnym uwzględnieniem ubóstwa dzieci ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie strategii UE na rzecz przeciwdziałania bezdomności ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2013 r. pt. „Wpływ kryzysu na dostęp słabszych grup społecznych do usług opieki” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie komunikatu Komisji pt. „Inwestycje społeczne na rzecz wzrostu i spójności, w tym wdrażanie Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie europejskiej platformy współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie ubóstwa kobiet w Unii Europejskiej ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie zmniejszania nierówności zdrowotnych w UE ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2010 r. w sprawie roli dochodu minimalnego w walce z ubóstwem i w promowaniu społeczeństwa integracyjnego w Europie ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 października 2008 r. w sprawie propagowania integracji społecznej i walki z ubóstwem, w tym ubóstwem dzieci, w Unii Europejskiej ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając pytanie wymagające odpowiedzi ustnej O-000047/2016 – B8-0369/2016 dotyczące likwidacji nierówności w celu pobudzenia inkluzywnego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego w UE,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie europejskiego dochodu minimalnego i wskaźników ubóstwa ⁽¹²⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 15 czerwca 2011 r. w sprawie komunikatu Komisji „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0317.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0136.

⁽³⁾ Dz.U. C 366 z 27.10.2017, s. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 482 z 23.12.2016, s. 141.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 75 z 26.2.2016, s. 130.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 65 z 19.2.2016, s. 68.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 57.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 77.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 25.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 8.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 9 E z 15.1.2010, s. 11.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 170 z 5.6.2014, s. 23.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 248 z 25.8.2011, s. 130.

Czwartek, 16 listopada 2017 r.

- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 30 września 2009 r. w sprawie: „Praca a ubóstwo: niezbędne podejście całościowe” ⁽¹⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 31 marca 2011 r. „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym” ⁽²⁾,
- uwzględniając coroczne sprawozdanie Komitetu Ochrony Socjalnej z dnia 10 marca 2015 r. pt. „Social situation in the European Union (2014)” [Sytuacja społeczna w Unii Europejskiej (2014 r.)] ⁽³⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej z dnia 15 lutego 2011 r. pt. „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Inicjatywa przewodnia strategii »Europa 2020«” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie z przeprowadzonego przez Eurofound trzeciego europejskiego badania jakości życia pt. „Jakość życia w Europie: wpływ kryzysu”,
- uwzględniając sprawozdanie z przeprowadzonego przez Eurofound trzeciego europejskiego badania jakości życia pt. „Jakość życia w Europie: nierówności społeczne”,
- uwzględniając sprawozdanie Eurofoundu pt. „Income inequalities and employment patterns in Europe before and after the great Recession” [Nierówności w dochodach i modele zatrudnienia w Europie przed wielką recesją i po niej],
- uwzględniając sprawozdanie ogólne Eurofoundu pt. „Sixth European Working Conditions Survey” [Szósty europejski sondaż na temat warunków pracy],
- uwzględniając sprawozdanie Eurofoundu pt. „Social mobility in the EU” [Awans społeczny w UE],
- uwzględniając sprawozdanie Eurofoundu pt. „New forms of employment” [Nowe formy zatrudnienia],
- uwzględniając sprawozdanie Eurofoundu z aktualnej sytuacji pt. „The Posted Workers’ remuneration gaps: Challenging the equal treatment principle” [Nierówności w wynagrodzeniu pracowników delegowanych: podważanie zasady równego traktowania], które szczegółowo przedstawia stanowiska rządów i partnerów społecznych w Europie jeśli chodzi o zasadę równej płacy za taką samą pracę,
- uwzględniając sprawozdanie Eurofoundu pt. „Developments in working life in Europe: EurWORK annual review 2016” [Zmiany w życiu zawodowym w Europie: Roczny przegląd EurWORK za rok 2016] oraz konkretny rozdział dotyczący rocznego przeglądu EurWORK pt. „Pay inequalities at the workplace and beyond – Evidence and debates around Europe” [Nierówności w wynagradzaniu w miejscu pracy i poza nim – dowody i debaty w Europie],
- uwzględniając sprawozdanie Eurofoundu pt. „Occupational change and wage inequality: European Jobs Monitor 2017” [Zmiana zatrudnienia i nierówności w płacach: Europejski Monitor Zatrudnienia 2017],
- uwzględniając sprawozdanie Eurofoundu pt. „Women, men and working conditions in Europe” [Kobiety, mężczyźni i warunki pracy w Europie],
- uwzględniając publikację Komisji zatytułowaną „Europejska prognoza gospodarcza: wiosna 2016 r” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając program działań ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, a w szczególności jego cel zrównoważonego rozwoju nr 10 „Zmniejszanie nierówności w obrębie państw i między nimi”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2009, s. 52.

⁽²⁾ Dz.U. C 166 z 7.6.2011, s. 18.

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=13608&langId=en>

⁽⁴⁾ Opinia Komitetu Ochrony Socjalnej dla Rady, Rada Unii Europejskiej, 649/11, SOC 124, 15 lutego 2011 r.

⁽⁵⁾ Komisja Europejska, dokument instytucjonalny nr 025, maj 2016 r.

Czwartek, 16 listopada 2017 r.

- uwzględniając sprawozdanie ONZ pt. „World Social Situation 2007: The Employment Imperative” [Sytuacja społeczna na świecie w 2007 r.: nadrzędna kwestia zatrudnienia],
 - uwzględniając sprawozdanie OECD z dnia 21 maja 2015 r. pt. „In It Together: Why Less Inequality Benefits All” [Wspólny problem: dlaczego wszyscy korzystamy na zmniejszeniu nierówności],
 - uwzględniając sprawozdanie OECD z dnia 19 grudnia 2011 r. pt. „Divided We Stand: Why Inequality Keeps Rising” [Jesteśmy podzieleni: dlaczego nierówności wciąż się pogłębiają?]
 - uwzględniając sprawozdanie OECD z października 2008 r. pt. „Growing Unequal? Income Distribution and Poverty in OECD countries” [Nierównomierny rozwój? Rozkład dochodów i ubóstwo w krajach OECD],
 - uwzględniając dokument otwierający debatę pt. „Redistribution, Inequality and Growth” [Redystrybucja, nierówności i wzrost] z dnia 17 lutego 2014 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dokument otwierający debatę pt. „Inequality and Unsustainable Growth: Two Sides of the Same Coin?” [Nierówności i niezrównoważony wzrost: dwie strony medalu?] z dnia 8 kwietnia 2011 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając dokument MOP z dnia 3 czerwca 2013 r. pt. „World of Work Report 2013: Repairing the economic and social fabric” i jego rozdział „Snapshot of the United States” [Sprawozdanie dotyczące świata pracy z 2013 r.: naprawa struktury gospodarczej i społecznej, opis sytuacji panującej w Stanach Zjednoczonych],
 - uwzględniając opublikowane we wrześniu 2014 r. sprawozdanie University College w Londynie w ramach projektu „DRIVERS For Health Equity”, zatytułowaną „Final Scientific Report: „Social Inequalities in early childhood health and development: a European-wide systematic review” [Końcowe sprawozdanie naukowe: nierówności społeczne w dziedzinie ochrony zdrowia i rozwoju w okresie wczesnodziecięcym: ogólnoeuropejski przegląd systemowy],
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej, a także stanowisko w formie poprawek przedstawione przez Komisję Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0340/2017),
- A. mając na uwadze, że równość i sprawiedliwość są integralną częścią europejskich wartości oraz głównym filarem europejskiego modelu społecznego, UE i jej państw członkowskich; mając na uwadze, że cele państw członkowskich i UE obejmują promowanie zatrudnienia z myślą o utrzymaniu wysokiego poziomu zatrudnienia i zwalczaniu wykluczenia;
- B. mając na uwadze, że nierówności mogą podważać zaufanie społeczne oraz osłabiać wsparcie dla instytucji demokratycznych; mając na uwadze, że zwalczanie nierówności należy wspierać pod względem gospodarczym, społecznym i terytorialnym, by sprzyjać harmonijnemu rozwojowi całej Unii;
- C. mając na uwadze, że przez nierówności rozumie się zarówno różnice w wynagrodzeniu między poszczególnymi osobami, jak i utratę szans, co stanowi przeszkodę dla potencjalnego rozwoju ich zdolności i umiejętności, ogranicza ich rozwój i w konsekwencji potencjalny wkład społeczny;
- D. mając na uwadze, że podstawową przyczyną malejącego popytu jest kryzys gospodarczy i finansowy szerzący się w strefie euro od ponad dekady;

⁽¹⁾ który opracowali pracownicy MFW Jonathan D. Ostry, Andrew Berg i Charalambos G. Tsangarides.

⁽²⁾ który opracowali pracownicy MFW Andrew Berg i Jonathan D. Ostry.

Czwartek, 16 listopada 2017 r.

- E. mając na uwadze, że nierówności i bezrobocie ograniczają efektywny popyt, niweczą innowacje i mogą prowadzić do zwiększonej wrażliwości finansowej; mając na uwadze, że duże i nadal pogłębiające się nierówności nie tylko opóźniają postępy na drodze do likwidacji ubóstwa, ale także niweczą wysiłki zmierzające do większej integracji i spójności społecznej;
- F. mając na uwadze, że zwalczanie nierówności może pozytywnie wpłynąć na tworzenie zatrudnienia i wzrost, a jednocześnie zmniejszać ubóstwo; mając na uwadze, że w 2015 r. 47,5 % osób bezrobotnych w Unii Europejskiej było zagrożonych ubóstwem ⁽¹⁾;
- G. mając na uwadze, że nierówności ograniczają wzrost gospodarczy i tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy ⁽²⁾, na co zwracają uwagę międzynarodowe instytucje, takie jak MFW ⁽³⁾ czy OECD ⁽⁴⁾, które stwierdziły także, że zbyt wysokie i rosnące nierówności społeczne powodują bezpośrednie koszty społeczne, utrudniają awans społeczny oraz mogą również stanowić przeszkodę dla wzrostu gospodarczego dziś i w przyszłości;
- H. mając na uwadze, że jeden z pięciu celów strategii „Europa 2020” dotyczy zmniejszenia liczby osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym o co najmniej 20 mln, z 115,9 mln w 2008 r. do 95,9 mln do 2020 r.; mając na uwadze, że w 2015 r. było 117,6 mln osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym, czyli o 1,7 mln osób więcej niż w 2008 r.; mając na uwadze, w 2012 r. 32,2 mln osób niepełnosprawnych w UE było zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że w 2013 r. 26,5 mln dzieci w UE-28 było zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że odsetek osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem nadal jest niedopuszczalnie wysoki i wynosi 23,7 %, a liczby utrzymują się na bardzo wysokim poziomie w niektórych państwach członkowskich; mając ponadto na uwadze, że ubóstwo energetyczne wciąż utrzymuje się na tak wysokim poziomie, że dla dotkniętych nim 11 % ludności UE oznacza cykl niekorzystnych skutków ekonomicznych ⁽⁵⁾;
- I. mając na uwadze, że wzrost nierówności wynikający z kryzysu dotknął w szczególności kobiety, pogłębiając ich ubóstwo i coraz bardziej wykluczając je z rynku pracy; mając na uwadze, że należy sprawić, by kobiety miały większy udział w rynku pracy dzięki skutecznemu wdrożeniu istniejącego prawodawstwa w dziedzinie równouprawnienia kobiet i mężczyzn oraz usprawnieniu obowiązujących ram politycznych z myślą o poprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym;
- J. mając na uwadze, że istnieje pozytywna zależność między większym równouprawnieniem kobiet i mężczyzn a dynamiczniejszym wzrostem gospodarczym, integracją, tworzeniem miejsc pracy oraz dobrobytem; mając na uwadze, że zmniejszanie nierówności w miejscu pracy służy nie tylko zapewnieniu równego traktowania, ale również skuteczności i konkurencyjności na rynku pracy;
- K. mając na uwadze, że OECD podkreśla, iż „zmniejszenie nierówności o jeden punkt współczynnika Giniego przełożyłoby się na zwiększenie łącznego wzrostu o 0,8 % w następujących pięciu latach” ⁽⁶⁾;
- L. mając na uwadze, że według Eurofound definicja „nietypowej pracy” odnosi się do stosunku pracy odbiegającego od standardowego lub typowego modelu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, regularnie i na czas nieokreślony u jednego pracodawcy przez długi okres; mając na uwadze, że według MOP określenie „niestandardowe formy

⁽¹⁾ Eurostat: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Income_distribution_statistics

⁽²⁾ MFW (2017), dokument roboczy WP 17/76: „Inequality Overhang” [Nierozwiązany problem nierówności]. Autorzy: Francesco Grigoli i Adrian Robles, Waszyngton, D.C.: Międzynarodowy Fundusz Walutowy.

⁽³⁾ MFW (2015 r.), „Causes and Consequences of Income Inequality: A Global Perspective” [Przyczyny i skutki nierówności dochodów: perspektywa globalna]. Dokument otwierający debatę SDN/15/13, Waszyngton: Międzynarodowy Fundusz Walutowy, <http://www.imf.org/external/pubs/ft/sdn/2015/sdn1513.pdf>

⁽⁴⁾ OECD (2015 r.) „In It Together. Why Less Inequality Benefits All” [Wspólny problem: dlaczego wszyscy korzystamy na zmniejszeniu nierówności], OECD Publishing, Paryż.

⁽⁵⁾ Eurostat: http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/images/f/f8/People_at_risk_of_poverty_or_social_exclusion%2C_EU-27_and_EU-28%2C_2005-2015.JPG

⁽⁶⁾ Raport OECD z 2015 r. pt. „In it together: Why less inequality benefits all” [Wspólny problem – dlaczego wszyscy skorzystamy na zmniejszeniu nierówności?], s. 67.

Czwartek, 16 listopada 2017 r.

zatrudnienia” jest ogólnym pojęciem obejmującym różne formy zatrudnienia, które odbiegają od standardowego zatrudnienia, w tym zatrudnienie na czas określony, w niepełnym wymiarze czasu i praca na wezwanie, praca tymczasowa i inne wielostronne stosunki pracy, a także zatrudnienie ukryte i samozatrudnienie ekonomicznie zależne;

- M. mając na uwadze, że pogłębiające się nierówności są powiązane ze zmniejszoną ruchliwością społeczną, ograniczonymi możliwościami ludzkimi, a także ograniczeniami podstawowych praw i wolności; mając na uwadze, że w sprawozdaniu Eurofoundu z 2017 r. na temat awansu społecznego w UE ⁽¹⁾ przedstawiono dowody na to, że pochodzenie społeczne nadal określa szanse życiowe w wielu państwach członkowskich;
- N. mając na uwadze, że wzrost gospodarczy w gospodarkach państw członkowskich zależy od wielu czynników; mając na uwadze, że pogłębiające się nierówności mogłyby mieć negatywny wpływ na wzrost gospodarczy; mając na uwadze, że MFW określił w skali globalnej odwrotną zależność między udziałem górnych 20 % w dochodzie a wzrostem gospodarczym, przez co jeżeli udział górnych 20 % w dochodzie wzrasta o jeden punkt procentowy, to w rzeczywistości PKB w ciągu najbliższych pięciu lat spadnie o 0,08 punktu procentowego; mając na uwadze, że z kolei podobny wzrost w niższych 20 % jest łączony ze wzrostem wyższym o 0,38 punktu procentowego;
- O. mając na uwadze, że nierówność to złożone zjawisko, które nie ogranicza się do kwestii finansowych, ale dotyczy także różnych szans dla ludzi zależnie od na przykład płci, pochodzenia etnicznego, niepełnosprawności, orientacji seksualnej, położenia geograficznego lub wieku; mając na uwadze, że wielorakie nierówności w dostępie do zatrudnienia oraz w miejscu pracy stwarzają ryzyko dla zdrowia i dobrostanu osób oraz możliwości finansowych i mogą zatem prowadzić do niskiej wydajności;
- P. mając, że nierówny zasięg ochrony socjalnej został poddany analizie w sprawozdaniu Eurofoundu pt. „Nowe formy zatrudnienia” ⁽²⁾, który skupia się na najbardziej problematycznych formach zatrudnienia z punktu widzenia ochrony socjalnej, a więc na pracy dorywczej, i podaje przykłady przepisów, które wyraźnie wykluczają pracowników dorywczych, oraz innych przepisów, które uwzględniają tę grupę pracowników, zwykle poprzez rekompensatę na podstawie progów dochodowych; mając na uwadze, że praca za talony i strategiczne dzielenie się pracownikami to przykłady pracy niestandardowej mającej na celu rozwiązanie problemu nieadekwatności ochrony socjalnej w przypadku pracy dorywczej lub w niepełnym wymiarze czasu pracy;
- Q. mając na uwadze, że w społeczeństwach z większymi nierównościami w wynagrodzeniach częściej występują problemy zdrowotne i przemoc, odnotowuje się gorsze wyniki z matematyki i umiejętności czytania i pisanie, wyższy wskaźnik otyłości, wyższy wskaźnik zabójstw i większą liczbę zabójstw ⁽³⁾; mając na uwadze, że równiejsze społeczeństwo oznacza mniej wydatków socjalnych dla państwa;
- R. mając na uwadze, że nierówności w całym cyklu życia przekładają się na nierówności, których ofiarą padają ludzie starsi, oznaczające krótszą średnią życia w zdrowiu, ubóstwo osób starszych i różnice w wysokości emerytur ze względu na płeć sięgające prawie 40 %; mając na uwadze, że europejskie strategie na rzecz eliminacji ubóstwa są niezbędne do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju dla wszystkich;
- S. mając na uwadze, że bezpieczeństwo gospodarcze jest istotnym czynnikiem samorealizacji obywateli;
- T. mając na uwadze, że w dniu 5 października 2015 r. Rada przyjęła konkluzje w sprawie „Sprawozdania na temat adekwatności świadczeń emerytalnych za 2015 r.: adekwatności wysokości dochodów w starszym wieku w UE obecnie i w przyszłości”, w których uznała, że „publiczne systemy emerytalne lub inne systemy zabezpieczenia społecznego muszą zawierać odpowiednie zabezpieczenia dla kobiet i mężczyzn, których rodzaj zatrudnienia nie

⁽¹⁾ Eurofound (2017), „Awans społeczny w UE”, Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej.

⁽²⁾ https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1461en.pdf

⁽³⁾ „Inequality and mental illness” [Nierówności i choroby psychiczne], R. Wilkinson and K. Pickett, Wydział Nauk o Zdrowiu, Uniwersytet w Jork, Zjednoczone Królestwo; opublikowane na stronie internetowej dnia 25 maja 2017 r.; S2215-0366(17) 30206-7

Czwartek, 16 listopada 2017 r.

- pozwala lub nie pozwalał im na zgromadzenie wystarczających uprawnień emerytalnych” oraz że „zabezpieczenia te muszą obejmować zwłaszcza przepisy dotyczące minimalnych emerytur i minimalnych dochodów osób starszych” ⁽¹⁾;
- U. mając na uwadze, że brak dostatecznego finansowania edukacji publicznej jest główną przyczyną przyszłych dysproporcji społecznych i rosnących nierówności;
- V. mając na uwadze, że między rokiem 2005 a 2015 współczynnik Giniego dla UE wzrósł z 30,6 pkt do 31 pkt, a nierówności w wynagrodzeniach między 20 % najzamożniejszych i najuboższych wzrosły z 4,7 pkt do 5,2 pkt; mając na uwadze, że liczba osób zagrożonych ubóstwem dochodowym jest ściśle związana z nierównością dochodową, a ubóstwo dochodowe stale rośnie od 2005 r.; mając na uwadze, że w latach 2008 – 2014 kilka państw członkowskich odnotowało wzrost nierówności pod względem dochodów do dyspozycji gospodarstw domowych ⁽²⁾;
- W. mając na uwadze, że rozbieżności we wzroście gospodarczym między państwami członkowskimi i w ich obrębie prowadzą do zakłóceń gospodarczych w Unii; mając na uwadze, że wysoce nierówne tendencje gospodarcze doprowadziły do nadmiernego bezrobocia i stref biedy;
- X. mając na uwadze, że rozwój nierówności na świecie jest proporcjonalny do stałego wzrostu nierówności od lat osiemdziesiątych XX wieku w krajach rozwiniętych, w których, według OECD ⁽³⁾, nierówności rosły bez względu na cykle koniunkturalne (z określonymi wyjątkami), powodując wzrost współczynnika Giniego o trzy pkt, od 0,29 do 0,32 w latach 1980-2013, co stanowi 10 % wzrostu w ciągu ostatnich dekad;
- Y. mając na uwadze, że choć poziom nierówności może być uzależniony od wielu czynników, to instytucje i autorzy działań politycznych ponoszą odpowiedzialność za zajmowanie się nimi szczególnie na szczeblu strukturalnym; mając na uwadze, że istnieje luka inwestycyjna w UE, a inwestycje publiczne i prywatne mają kluczowe znaczenie w zmniejszaniu nierówności poprzez zwiększenie zatrudnienia; mając na uwadze, że należy się zająć w odpowiedni sposób brakami strukturalnymi; mając na uwadze, że Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) ma zostać uaktualniony, aby umożliwić wyeliminowanie luki inwestycyjnej;
- Z. mając na uwadze, że tendencje w zakresie nierówności niekoniecznie łączą się z tendencjami w zakresie skrajnych postaci ubóstwa, takich jak bezdomność;
- AA. mając na uwadze, że dostarczenie odpowiedniego wsparcia i funduszy dla zrównoważonych i trwałych rozwiązań mieszkaniowych ma kluczowe znaczenie dla dostępu do zatrudnienia, edukacji i służby zdrowia oraz dla utrwalenia integracji i lokalnej akceptacji; mając na uwadze, że ochrona żywotności społeczności sąsiedzkich i zwalczanie segregacji jest istotnym czynnikiem wsparcia integracji i zmniejszania nierówności;
- AB. mając na uwadze, że według Eurostatu odsetek osób zagrożonych ubóstwem w UE w 2015 r. wynosił 24,4 %, a wzrósł do 26,9 % w przypadku dzieci;
- AC. mając na uwadze, że kobiety znacznie dotkliwiej odczuwają skutki kryzysu, a także że zielone miejsca pracy okazują się bardziej odporne na kryzysy niż inne;
- AD. mając na uwadze, że kobiety są narażone na większe ryzyko ubóstwa i niepewności zatrudnienia;

Ustanowienie koordynacji polityki europejskiej w celu zwalczania nierówności

1. potwierdza, że nierówności zagrażają przyszłości projektu europejskiego, osłabiają jego legitymację oraz szkodzą zaufaniu do Unii jako siły napędowej postępu społecznego, wymiaru Unii, który należy wzmocnić; przypomina, że obecne nierówności mają negatywne skutki zagrażające stabilności politycznej i społecznej; podkreśla, że zwiększanie pozytywnej konwergencji oraz poprawa życia wszystkich obywateli Europy powinno nadal stanowić siłę napędową dalszej integracji;

⁽¹⁾ COREPER I, „Adekwatne dochody emerytalne w kontekście starzejących się społeczeństw – Projekt konkluzji Rady”, 12352/15: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12352-2015-INIT/pl/pdf>

⁽²⁾ Eurofound (2017 r.) „Income inequalities and employment patterns in Europe before and after the Great Recession” [Nierówności w dochodach i schematy zatrudnienia w Europie przed wielką recesją i po niej].

⁽³⁾ Raport OECD z 2015 r. pt. „In it together: Why less inequality benefits all” [Wspólny problem – dlaczego wszyscy skorzystamy na zmniejszeniu nierówności?], OECD Publishing, Paryż.

Czwartek, 16 listopada 2017 r.

2. wyraża zdecydowane przekonanie, że ograniczenie nierówności musi stanowić jeden z głównych priorytetów instytucjonalnych na szczeblu europejskim, nie tylko w celu zwalczania ubóstwa czy wspierania konwergencji, ale także jako warunek wstępny ożywienia gospodarczego, tworzenia godnych miejsc pracy, spójności społecznej i wspólnego dobrobytu;
3. podkreśla, że ograniczenie nierówności ma zasadnicze znaczenie dla promowania sprawiedliwszych i stabilniejszych demokracji, zapewniania równego traktowania bez podwójnych standardów, marginalizacji populizmu, ekstremizmu i ksenofobii oraz dopilnowania, by Europa stanowiła projekt, który akceptują wszyscy jej obywatele;
4. przypomina Komisji i państwom członkowskim, że Unia Europejska musi wywiązywać się ze swoich zobowiązań w ramach Traktatów pod względem wspierania dobrobytu jej narodów, pełnego zatrudnienia i postępu społecznego, sprawiedliwości społecznej i ochrony socjalnej, równości kobiet i mężczyzn, równości między obywatelami z różnych środowisk społeczno-gospodarczych, solidarności międzypokoleniowej, ochrony praw dziecka oraz integracji wszystkich osób, które znajdują się w niekorzystnej sytuacji lub są marginalizowane;
5. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, zgodnie z ich właściwymi uprawnieniami, o przeprowadzenie oceny wydajności i wyników koordynacji polityki gospodarczej, z uwzględnieniem zmian w zakresie postępu społecznego i sprawiedliwości społecznej w UE; zauważa, że w ramach europejskiego semestru nie traktowano priorytetowo ani osiągnięcia tych celów, ani ograniczenia nierówności; wzywa Komisję, by usprawniła proces koordynacji polityki, by monitorować negatywne tendencje, które mogłyby zwiększyć nierówności i osłabić postęp społeczny lub negatywnie wpłynąć na sprawiedliwość społeczną, zapobiegać im i naprawiać je, dzięki przedsięwzięciu w razie konieczności środków zapobiegawczych i naprawczych; uważa, że w europejskim semestrze w miarę możliwości powinny zostać rozważone i umieszczone konkretne strategie polityczne mające na celu zwalczanie nierówności ekonomicznych;
6. uważa, że środki społeczne mogą być niekiedy traktowane jako środki łagodzące i powinny im towarzyszyć strategie polityczne i społecznie odpowiedzialne reformy strukturalne, aby osiągnąć pozytywny, długotrwały i zrównoważony wzrost gospodarczy oraz strukturalną redukcję tendencji nierówności w perspektywie średnio- i długoterminowej;
7. nalega na Komisję, by w ramach europejskiego semestru i bez uszczerbku dla kompetencji krajowych, prowadziła lepszą ocenę zakłóceń równowagi pod względem podziału dochodów i bogactwa, również w ramach odrębnych szczegółowych sprawozdań z przeglądu w przypadku wykrycia nierówności, jako sposobu na powiązanie koordynacji gospodarczej z zatrudnieniem i wynikami społecznymi, wzywa Komisję, by przygotowała dokładny i aktualny obraz różnic w wynagrodzeniach i różnic majątkowych, różnic w zakresie spójności społecznej i włączenia społecznego między krajami i w ich obrębie oraz by uzasadniła swoje wnioski i zalecenia dotyczące decyzji politycznych solidnymi i szczegółowymi danymi; wzywa Komisję do przeanalizowania, jakie wskaźniki najdokładniej mierzą nierówności gospodarcze (np. indeks Giniego, indeksy Palmy, indeks Theila, udział wynagrodzeń, stosunek płacy minimalnej do PKB per capita lub do średniego wynagrodzenia itp.), a także do monitorowania nierówności, również z uwzględnieniem ogólnej konkurencyjności i wydajności wszystkich czynników;
8. stwierdza, że regiony charakteryzujące się poważnymi lub trwałymi niekorzystnymi warunkami przyrodniczymi lub demograficznymi, np. najbardziej na północ wysunięte regiony o bardzo niskiej gęstości zaludnienia oraz regiony wyspiarskie, transgraniczne i górskie, o których mowa w art. 174 TFUE, a także regiony wyludnione i najbardziej oddalone mają większe trudności w zagwarantowaniu dostępu do takich usług publicznych jak opieka zdrowotna i edukacja, w związku z czym świadczenie tych usług jest coraz bardziej kosztowne dla budżetów publicznych, a obywatele muszą pokonywać duże odległości, by móc z tych usług skorzystać;
9. przypomina o konieczności rozwijania inwestycji ukierunkowanych na większą spójność terytorialną, pozwalających umocnić tkankę przemysłową regionów charakteryzujących się poważnymi lub trwałymi niekorzystnymi warunkami przyrodniczymi lub demograficznymi, zwłaszcza jeśli chodzi o dostęp do sieci szerokopasmowych;
10. wzywa Komisję do promowania ambitnych inwestycji w ochronę społeczną, usługi społeczne i infrastrukturę społeczną przez państwa członkowskie, dzięki bardziej ukierunkowanemu i strategicznemu wykorzystaniu funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, aby odpowiedzieć na potrzeby społeczne i ekonomiczne państw członkowskich i regionów;

Czwartek, 16 listopada 2017 r.

11. powtarza swój apel o ustanowienie autentycznego europejskiego filaru praw socjalnych propagującego większą konwergencję, z uwzględnieniem podziału kompetencji ustanowionego w traktatach, oraz o zbudowanie głębszego i sprawliwszego wymiaru społecznego UGW;

12. wzywa Komisję do zwiększenia wysiłków na rzecz współpracy z państwami członkowskimi, by osiągnąć wszystkie cele strategii „Europa 2020”, łącznie z redukcją ubóstwa i wykluczenia społecznego o 20 mln oraz w celu dostosowania zakresu strategii „Europa 2020” do programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, ujmując zatem także zwalczanie nierówności i skrajnego ubóstwa wśród jej celów; zwraca się do Komisji o dalsze zwracanie bacznej uwagi na realizację celów strategii „Europa 2020” oraz do wzięcia pod uwagę tablicy Eurostatu poświęconej podstawowym wskaźnikom strategii „Europa 2020”, także w procedurze europejskiego semestru i zaleceń dla poszczególnych państw;

13. wzywa Komisję i państwa członkowskie, przypominając, że te ostatnie są przede wszystkim odpowiedzialne za swoją politykę społeczną, którą należy wspierać i uzupełniać działaniami na szczeblu europejskim, by wzmocniły wysiłki na rzecz ograniczenia nierówności między grupami dochodowymi oraz zachęcały do odpowiednich ram środków gwarantujących między innymi godne warunki pracy wszystkim, edukację publiczną, opiekę zdrowotną, zabezpieczenie emerytalne, adekwatną infrastrukturę publiczną i usługi społeczne, oraz wspierających równość szans; podkreśla, że takie ramy powinny umożliwić dobrze funkcjonujący awans społeczny;

14. podkreśla, że budżet Unii powinien ustanowić wdrożenie właściwej polityki na rzecz zmniejszenia nierówności i zwiększenia spójności społecznej;

15. podkreśla, że prawa podstawowe mają charakter nadrzędny; podkreśla, że prawo pracy i wysokie standardy socjalne mają do odegrania kluczową rolę w równoważeniu gospodarek, wspieraniu dochodów oraz pobudzaniu inwestycji w zdolności; przypomina, jak ważne jest przestrzeganie praw socjalnych zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym praw i swobód związkowych i prawa do rokowań zbiorowych, oraz stanie na straży równego traktowania pracowników;

16. podkreśla, że nie można pomijać przyszłego wpływu polityk sektorowych na zmniejszenie nierówności, oraz podkreśla potrzebę dalszego rozwoju rynku wewnętrznego i prowadzenia polityki inwestycji na szczeblu europejskim i krajowym (np. w odniesieniu do dużych infrastruktur, opieki zdrowotnej, edukacji) oraz że określanie wszystkich aspektów polityki energetycznej w celu zagwarantowania równych szans musi uwzględniać możliwości, jakie oferują obszary polityki w zakresie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej; wzywa Komisję, by we współpracy z państwami członkowskimi stworzyła kompleksowe strategie na rzecz tworzenia miejsc pracy, przedsiębiorczości i innowacji mające na celu inwestycje strategiczne w tworzenie zielonych miejsc pracy, w sektor społeczny, opieki zdrowotnej i opieki oraz w gospodarkę społeczną, której potencjał w zakresie zatrudnienia jest niewykorzystany;

Środki na rzecz pobudzenia tworzenia godnych miejsc pracy i wysokiej jakości zatrudnienia

17. wyraża zaniepokojenie pogłębianiem się nierówności w UE w następstwie kryzysu, które było spowodowane głównie rosnącym bezrobociem; jest zdania, że bezrobocie jest źródłem nierówności, a polityka na rzecz tworzenia godnych miejsc pracy i wysokiej jakości miejsc pracy ukierunkowanych na główne obszary bezrobocia mogłyby przyczynić się do zwiększenia dochodów gospodarstw domowych w najniższej grupie kwintylowej;

18. wzywa Komisję, aby w ramach zbliżającego się przeglądu dyrektywy w sprawie pisemnego oświadczenia wprowadziła przepisy przewidujące wyeliminowanie dyskryminacji ze względu na status umowny i zapewniające każdemu pracownikowi prawo do uczciwych warunków zatrudnienia, zgodnie z normami MOP na rzecz godnej pracy;

19. ponadto podkreśla, że wysoki poziom bezrobocia skutkuje obniżeniem wynagrodzeń i może niekiedy wywierać negatywny wpływ na warunki pracy i warunki społeczne; podkreśla, że walka z bezrobociem jako taka jest koniecznym, lecz niewystarczającym warunkiem zmniejszenia nierówności;

20. wzywa Komisję do zaproponowania wyższego poziomu finansowania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych na lata 2017–2020 i lepszego objęcia nią osób młodych w wieku poniżej 30 lat; wzywa Komisję do wspomagania lepszego wdrażania gwarancji dla młodzieży, koncentrując się w większym stopniu na młodych ludziach w najbardziej niekorzystnym położeniu, którzy często muszą sobie radzić z wieloma problemami, z uwzględnieniem najnowszych wniosków zawartych w sprawozdaniu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego na temat wykorzystania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych i zapewnieniem odpowiedniego i przejrzystego wdrażania i oceny;

Czwartek, 16 listopada 2017 r.

21. podkreśla znaczenie baczniejszego śledzenia sytuacji osób młodych, które skorzystały z gwarancji dla młodzieży / inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, z myślą o ich trwałej i skutecznej integracji na rynku pracy; zwraca się do Komisji o zbadanie możliwości większej elastyczności Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, również w odniesieniu do krajów osiągających dobre wyniki w zakresie strategii politycznych na rzecz ludzi młodych, integracji systemów ochrony młodych ludzi w przechodzeniu z etapu kształcenia lub szkolnictwa wyższego do etapu zatrudnienia, aby zastąpić istniejące w Europie składowe systemy opieki społecznej, z których młodzi ludzie są wykluczeni;

22. podkreśla, że takie programy jak gwarancja dla młodzieży i inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych nie mogą zastąpić własnych wysiłków państw członkowskich na rzecz walki z bezrobociem młodzieży oraz na rzecz wspierania trwałej integracji na rynku pracy; przyznaje, że dostępna wysokiej jakości edukacja jest decydująca dla zlikwidowania nierówności; wzywa zatem do zwiększenia inwestycji w edukację publiczną i uczenie się przez całe życie;

23. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zwracały uwagę na potrzebę wspierania ekologicznych miejsc pracy i podnoszenia poziomu zatrudnienia na obszarach wiejskich i obszarach podupadających oraz uczynienia ich bardziej atrakcyjnymi dla kobiet;

24. wzywa Komisję, za pośrednictwem EFS i procedury europejskiego semestru, oraz państwa członkowskie, za pośrednictwem ich krajowych programów reform, do zapewnienia pełnego wdrożenia na szczeblu krajowym środków określonych w zaleceniu Rady w sprawie integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy;

25. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do uzupełnienia Unii gospodarczej i walutowej w pełni funkcjonującym europejskim rynkiem pracy w połączeniu z szeroką ochroną socjalną; uważa, że dobrze funkcjonujące rynki pracy oraz skoordynowane i solidne systemy opieki społecznej mają zasadnicze znaczenie dla powodzenia Unii gospodarczej i walutowej oraz są częścią szerszego procesu pozytywnej konwergencji w kierunku spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej; wzywa Komisję w tym kontekście do przedstawienia badania na temat tego, jak UE może wspierać i promować gwarantowane publiczne programy zatrudnienia na szczeblu krajowym;

26. wzywa państwa członkowskie, by zagwarantowały lepsze dostosowanie edukacji i szkoleń do potrzeb rynków pracy w UE, zwiększając możliwości mobilności, ulepszając strategie zatrudnienia i szkoleń, w szczególności szkoleń w miejscu pracy, oraz dzięki ukierunkowanym inwestycjom, które będą bodźcem dla tworzenia miejsc pracy i zwiększą popyt na rynku pracy; przypomina, że przekwalifikowywanie się jest istotnym czynnikiem umożliwiającym ponowną integrację na rynku pracy, pomaga w zwalczaniu długoterminowego bezrobocia i pozwala lepiej dostosować umiejętności do dostępnych miejsc pracy; podkreśla, że walidacja umiejętności oraz uznawanie uczenia się formalnego i nieformalnego to ważne narzędzia umożliwiające uznawanie na rynkach pracy nabytych umiejętności; nalega, by możliwości uczenia się przez całe życie były promowane w całym cyklu życia, również w starszym wieku, aby w pełni wykorzystać ich potencjał w walce z nierównościami;

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wspólnie pracowały na rzecz zwalczania dyskryminacji podczas rekrutacji i dyskryminacyjnych praktyk zatrudniania, które uniemożliwiają integrację na rynku pracy z powodu (między innymi) płci, tożsamości płciowej lub ekspresji płciowej, orientacji seksualnej, cech płciowych, pochodzenia etnicznego, niepełnosprawności czy wieku;

Poprawa warunków pracy i życia

28. wyraża zaniepokojenie liczbą niestandardowych umów o pracę i niestandardowych form zatrudnienia, które mogą skutkować niepewnymi warunkami pracy, niższymi płacami, wyzyskiem i niższymi składkami na ubezpieczenie społeczne, a także pogłębianiem się nierówności w niektórych państwach członkowskich; przypomina, że musi istnieć odpowiedni system zabezpieczenia społecznego i ochrony socjalnej w celu ochrony wszystkich pracowników; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków na rzecz zwalczania szarej strefy i pracy nierejestrowanej;

29. uważa, że jakość miejsc pracy w całej Europie musi zostać zwiększona, szczególnie w zakresie zapewnienia utrzymania na minimalnym poziomie, bezpieczeństwa zatrudnienia, dostępu do edukacji i programów uczenia się przez całe życie oraz poprawy bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy; wzywa Komisję, aby wspierała dalsze badania w odniesieniu do monitorowania i poprawy ogólnej konkurencyjności i tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości w UE, na podstawie badań Eurofoundu;

Czwartek, 16 listopada 2017 r.

30. uważa, że niektóre formy zatrudnienia, takie jak umowy zerogodzinowe i bezpłatne staże, nie pozwalają na godny poziom życia; uważa, że istotne jest zapewnienie odpowiednich możliwości kształcenia i szkolenia oraz godnych warunków pracy, w stosownych przypadkach, dla staży, praktyk i przygotowania zawodowego, określenie granic niestandardowych form zatrudnienia oraz zapobieżenie wykorzystywaniu umów zerogodzinowych, korzystania z pracowników tymczasowych w celu zastąpienia strajkujących pracowników, oraz stosowania umów o pracę na czas określony do wykonywania zadań stałych;
31. zauważa, że dobrowolna praca w niepełnym wymiarze czasu pracy może zachęcić do udziału w rynku pracy pewne grupy osób, które obecnie są na nim niedostatecznie reprezentowane i może być przydatna w regulowaniu godzenia życia prywatnego z obowiązkami zawodowymi;
32. wyraża zdecydowane przekonanie, że mogłaby zostać przeanalizowana dokładna wspólna klasyfikacja zatrudnienia na szczeblu europejskim, aby ograniczyć niepewność, w oparciu o dane i fakty ustalone naukowo; jest przekonany, że zastosowanie zasady równej płacy za taką samą pracę wykonywaną w tym samym miejscu pozwoli na zmniejszenie nierówności między pracownikami;
33. podkreśla znaczenie odpowiedniej analizy różnorodnych skutków i aspektów rosnącej automatyzacji i wpływu opóźnienia w przyjmowaniu prawodawstwa, które mogą grozić wywarciem presji na ograniczenie systemów zabezpieczenia społecznego i płac, wpływając w szczególności na pracowników o niskich i średnich umiejętnościach; podkreśla w tym kontekście znaczenie utrzymania na odpowiednim poziomie ochrony socjalnej i wynagrodzeń;
34. uważa, że nowy program na rzecz umiejętności musi zapewniać wszystkim pracownikom dostęp do przystępnych cenowo programów uczenia się przez całe życie i dostosowanie do dygitalizacji i stałych zmian technologicznych;
35. przyjmuje z należytą uwagą opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na temat dyrektywy ramowej w sprawie odpowiedniego dochodu minimalnego w Unii Europejskiej, która ustanowiłaby wspólne normy i wskaźniki i określiła metody monitorowania jej wdrażania; podkreśla, że budżety referencyjne, które pokazują koszt godnego życia dla różnych rozwiązań mieszkaniowych, składów gospodarstw domowych i dla różnego wieku ich członków, mogłyby być wykorzystane do oceny adekwatności systemów minimalnego dochodu wprowadzanych przez państwa członkowskie;
36. wyraża zaniepokojenie wysokim poziomem niepobierania świadczeń z istniejących systemów dochodu minimalnego, co wskazuje na liczne bariery, w tym uciążliwe procedury i stygmatyzację związaną z ubieganiem się o świadczenia z tego systemu; uważa, że programy wsparcia dochodów są niezbędne, aby uniknąć nierównych tendencji gospodarczych, przy wspieraniu konkretnych osób, zanim osiągną one etap ubóstwa i wykluczenia społecznego;
37. podkreśla znaczenie dialogu społecznego i negocjacji zbiorowych w ustalaniu wynagrodzeń oraz potrzebę pozostania tego mechanizmu w gestii partnerów społecznych zgodnie ze ich autonomią zagwarantowaną w traktatach; wzywa Komisję do przeprowadzenia badania dotyczącego wskaźnika płacy zapewniającej utrzymanie na minimalnym poziomie w celu oszacowania kosztów utrzymania oraz określenia wysokości dochodu potrzebnego do zaspokojenia podstawowych potrzeb rodziny w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego i regionu; podkreśla, że w odniesieniu do wszystkich gospodarstw domowych niezbędny jest odpowiedni poziom dochodów, aby umożliwić osiągnięcie niezależności finansowej osobom ubogim pracującym przy zachowaniu warunków mieszkaniowych i bezpieczeństwa żywnościowego;
38. podkreśla, że w odniesieniu do długoterminowego finansowania budowy nowych mieszkań, oprócz europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych i Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), należy uruchomić inne finansowanie prywatne i publiczne jako sposób przyspieszenia działalności krajowych banków publicznych lub innych agencji działających w dziedzinie przystępnego budownictwa socjalnego;
39. wzywa Komisję do poprawy bezpieczeństwa i higieny pracy pracowników, włączając w to prawidłowe stosowanie dyrektywy w sprawie czasu pracy;
40. przypomina, że prawo do rokowań i działań zbiorowych jest podstawowym prawem w UE, oraz że instytucje europejskie powinny przestrzegać tego prawa, przestrzegać jego zasad i promować jego stosowanie⁽¹⁾; uważa, że spadająca siła przetargowa pracowników i związków zawodowych nie przyczynia się do tych celów i może być jedną z przyczyn niskiego wzrostu płac i mnożenia się niepewnych miejsc pracy;

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 51 Karty praw podstawowych UE.

Czwartek, 16 listopada 2017 r.

41. zwraca uwagę na znaczenie ochrony praw pracowników i zwiększania siły przetargowej pracowników poprzez reformy strukturalne rynków pracy, które wspierałyby trwały wzrost gospodarczy, tworzenie godnych miejsc pracy, wspólnego dobrobytu i spójności społecznej; podkreśla rolę dialogu między partnerami społecznymi w celu pokonywania nierówności na rynku pracy; wzywa państwa członkowskie i UE do zapewnienia prawa do zrzeszania się w związkach zawodowych oraz siły i niezależności zarówno związków zawodowych, jak i zrzeszeń pracodawców podczas podejmowania negocjacji na każdym szczeblu;
42. podkreśla ponadto znaczenie dialogu obywatelskiego z przedstawicielami różnych grup społecznych, zwłaszcza osób najbardziej narażonych na ubóstwo i wykluczenie społeczne, przy omawianiu kwestii dotyczących nierówności;
43. wzywa do wdrożenia polityki antydyskryminacyjnej, która odgrywa kluczową rolę w zapewnianiu równych szans zatrudnienia i w promowaniu włączenia społecznego; wzywa państwa członkowskie do odblokowania dyrektywy antydyskryminacyjnej;
44. wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań mających na celu zapewnienie, że w miejscu pracy zwalczana jest dyskryminacja, prześladowanie i przemoc ze względu m.in. na płeć, tożsamość/ekspresję płciową, orientację seksualną i cechy płciowe, a także istnieją mechanizmy wsparcia dla ofiar i procedury przeciwko sprawcom;

Wzmocnienie państwa opiekuńczego i ochrony socjalnej

45. podkreśla, że w wielu krajach środki oszczędnościowe podlegają presji i padają ofiarą konsolidacji finansowej, co ma reperkusje pod względem nierówności w wynagrodzeniach; uważa, że systemy opieki społecznej powinny działać jako siatka bezpieczeństwa, ale też ułatwiać integrację na rynku pracy; podkreśla potrzebę wielowymiarowego podejścia do osiągnięcia większej równości i spójności społecznej, co zostało odzwierciedlone w horyzontalnej klauzuli społecznej (art. 9 TFUE), z naciskiem na społeczny wymiar polityki Unii i zaangażowanie się w stosowanie zasady uwzględniania wymiaru społecznego we wszystkich strategiach politycznych Unii;
46. stwierdza, że postęp społeczny, według definicji w europejskim wskaźniku postępu społecznego, to zdolność społeczeństwa do zaspokajania podstawowych ludzkich potrzeb swoich obywateli, zapewnienia elementów składowych, które umożliwiają obywatelom i społecznościom polepszenie i utrzymanie jakości życia, a także stwarzania wszystkim osobom warunków do osiągnięcia pełnego potencjału;
47. zachęca państwa członkowskie do usprawnienia ich systemów opieki społecznej (w zakresie edukacji, ochrony zdrowia, mieszkalnictwa, emerytur i transferów socjalnych) w oparciu o mocne zabezpieczenia socjalne w celu osiągnięcia kompleksowej ochrony ludności, z uwzględnieniem nowych rodzajów ryzyka społecznego i grup szczególnie wrażliwych, powstałych w wyniku kryzysu najpierw finansowego i gospodarczego, a następnie i społecznego, z którym muszą sobie radzić państwa członkowskie;
48. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia inwestycji w wysokiej jakości i przystępnej cenowo wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, podkreślając, że takie inwestycje są opłacalne, zwłaszcza w przypadku dzieci z rodzin znajdujących się w niekorzystnym położeniu; wzywa państwa członkowskie, by przy wsparciu Komisji i zgodnie z celami z Barcelony przyjęły odpowiednie środki w celu zapewnienia powszechnego i przystępnego cenowo dostępu do publicznej edukacji wysokiej jakości od wczesnego wieku (0-3), co ma kluczowe znaczenie dla zwalczania nierówności w perspektywie długoterminowej;
49. apeluje o powszechny dostęp do mieszkań w przystępnej cenie, ochrony przed eksmisją oraz nadmiernym zadłużeniem gospodarstw domowych w trudnej sytuacji oraz o promowanie skutecznej drugiej szansy dla poszczególnych osób i rodzin na szczeblu europejskim;
50. apeluje do państw członkowskich o szybką reakcję na obecny kryzys migracyjny i uchodźczy oraz o zagwarantowanie uchodźcom dostępu do procesu szybkiego uczenia się języka i kultury, kształcenia, wysokiej jakości mieszkalnictwa, opieki zdrowotnej i edukacji, rynku pracy i ochrony socjalnej, uznawania formalnie i nieformalnie zdobytych umiejętności i zdolności oraz zapewnienia ich integracji w społeczeństwie;
51. potwierdza, że wszystkim należy zagwarantować powszechny dostęp do publicznych emerytur w odpowiedniej wysokości w ramach systemu opartego na zasadzie solidarności; wzywa Komisję do wsparcia państw członkowskich we wzmacnianiu publicznych i zakładowych systemów emerytalnych w celu zapewnienia odpowiedniego dochodu emerytalnego powyżej progu ubóstwa oraz w celu umożliwienia emerytom utrzymania swojego poziomu życia oraz godnego i niezależnego życia; ponownie apeluje o zaliczanie okresów sprawowania opieki w systemach emerytalnych,

Czwartek, 16 listopada 2017 r.

mające na celu zrekomensowanie utraconych składek kobiet i mężczyzn w wyniku opieki nad dziećmi lub długotrwałych obowiązków opiekuńczych, jako narzędzie zmniejszenia różnicowania emerytur ze względu na płeć; podkreśla, że chociaż osobiste programy emerytalne mogą być ważnymi narzędziami poprawy adekwatności emerytur, ustawowe systemy emerytalne oparte na solidarności pozostają najskuteczniejszym narzędziem walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym w podeszłym wieku;

52. podkreśla, że należy zagwarantować podstawowe prawa osób niepełnosprawnych, w tym prawo do godnej i pozbawionej barier pracy, usług i podstawowego bezpieczeństwa finansowego dostosowanego do szczególnych indywidualnych potrzeb, godnych standardów życia i włączenia społecznego, a także specjalne przepisy w sprawie ochrony przed wyzyskiem i pracą przymusową;

53. uważa, że handel międzynarodowy stanowi siłę napędową wzrostu, ale korzyści nie zawsze są odpowiednio dystrybuowane, co może być postrzegane jako źródło nierówności; wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania sprawiedliwszych międzynarodowych umów handlowych, które są zgodne z europejskimi rozporządzeniami w sprawie rynku pracy i głównymi konwencjami MOP, a jednocześnie chronią wysokiej jakości miejsca pracy i prawa pracownicze oraz zapewniają unijne i krajowe mechanizmy rekompensaty (w tym Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji) dla pracowników i sektorów, na które negatywny wpływ wywierają istotne zmiany w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją;

54. wzywa Komisję do dopilnowania, aby unijna polityka konkurencji umożliwiała uczciwą konkurencję i wspierała walkę z pomocą państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym lub kartelami, zniekształcającymi ceny i zakłócającymi funkcjonowanie rynku wewnętrznego, w celu zapewnienia ochrony konsumentów;

Walka z ubóstwem i wykluczeniem społecznym

55. uważa, że należy zapewnić w Unii Europejskiej prawo do równych szans; jest zaniepokojony, że występujące obecnie nierówności w wynikach, które dotyczą wszystkich mieszkańców w UE, a zwłaszcza dzieci i osób młodych, są często pogłębiane przez nieegalitarną organizację systemów edukacji i mają niszczące skutki dla dobrostanu i rozwoju młodych ludzi jako jednostek, przyczyniając się tym samym do niskiego poczucia własnej wartości lub włączenia społecznego europejskiej młodzieży, zwłaszcza młodzieży mającej niewystarczające zasoby i możliwości;

56. podkreśla, że edukacja ma wiodącą rolę w zmniejszaniu nierówności i zwraca się w związku z tym do państw członkowskich o zwiększenie starań oraz dokonanie wystarczających inwestycji, aby zagwarantować równość szans; potwierdza znaczenie powszechnego dostępu do edukacji oraz dostępu młodych ludzi do wsparcia dla studentów w szkolnictwie wyższym; wzywa Komisję do wspierania państw członkowskich w tworzeniu odpowiedniego, godnego i przystępnego cenowo mieszkalnictwa dla młodych ludzi w celu wspierania ich w kontekście zmian życiowych;

57. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyspieszenia walki z ubóstwem, zwłaszcza wśród dzieci, poprzez określenie celów ograniczenia ubóstwa dzieci, przy wykorzystaniu skoordynowanego wdrażania zalecenia na temat inwestycji w dzieci oraz poprzez utworzenie programu gwarancji dla dzieci;

58. podkreśla ponadto, że jest wiele działań w obszarze kultury i sportu, które są istotnymi narzędziami spójności i integracji społecznej i zwraca uwagę, że te sektory tworzą szanse jeśli chodzi o zatrudnienie osób w najgorszym położeniu, dzięki uczeniu ich tzw. „soft skills”;

59. wzywa państwa członkowskie do osiągnięcia celów strategii „Europa 2020” w zakresie ograniczania ubóstwa i ryzyka wykluczenia społecznego;

60. jest zdania, że gwałtowny wzrost skali bezdomności w większości państw członkowskich UE jest pilną kwestią; zgodnie z zasadami określonymi w ramach filaru praw socjalnych Komisja powinna wspierać państwa członkowskie w wysiłkach mających na celu ograniczenie rosnącego trendu bezdomności w perspektywie jej stopniowej likwidacji;

Osiągnięcie prawdziwej równowagi płci

61. zauważa, że Komisja zareagowała na jego wezwanie do zapewnienia lepszej równowagi między pracą a życiem prywatnym w odniesieniu do kobiet i mężczyzn mieszkających i pracujących w UE za pośrednictwem wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów, by sprostać wymaganiom najbliższych dekad; przypomina swój apel o odpowiednie wynagrodzenia i ochronę socjalną i podkreśla, że wnioski przedstawione przez Komisję stanowią dobrą podstawę do zwiększenia udziału kobiet w rynku pracy i poprawy

Czwartek, 16 listopada 2017 r.

równowagi między życiem zawodowym a prywatnym oraz uelastyczenia warunków pracy zarówno kobiet, jak i mężczyzn, co jest sposobem zmniejszenia nierówności w pracy odpłatnej i nieodpłatnej;

62. podkreśla, że dalsza integracja kobiet na rynku pracy poprzez poprawę wsparcia przedsiębiorczości kobiet, a także zlikwidowanie rozdzwienku między poziomem wykształcenia kobiet a ich pozycją na rynku pracy oraz zapewnienie równych szans kobiet i mężczyzn pod względem wynagrodzenia, awansu zawodowego i możliwości zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, są czynnikami o podstawowym znaczeniu dla osiągnięcia długofalowego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, wyeliminowania zróżnicowania emerytur ze względu na płeć, zwalczania nierówności i promowania niezależności finansowej kobiet;

63. wzywa Komisję do przedstawienia, stosownie do przypadku, inicjatyw w celu usunięcia wszelkiego zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć, wraz z ustanowieniem kar dla ośrodków pośrednictwa pracy za naruszanie prawa do równości wskutek ustalania różnych wynagrodzeń dla tych samych kategorii stanowisk, w zależności od tego, czy są one zajmowane głównie przez mężczyzn czy przez kobiety;

64. wyraża ubolewanie, że pomimo obowiązującego prawodawstwa przewidującego zasadę równego wynagrodzenia za pracę o równej wartości dla pracowników płci męskiej i żeńskiej wciąż występuje zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć i jeszcze większe zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć; wzywa Komisję, państwa członkowskie i partnerów społecznych do rozwiązania problemu zróżnicowania wynagrodzenia i emerytur ze względu na płeć;

65. jest zaniepokojony wzrostem poziomu ubóstwa, szczególnie wśród kobiet, oraz tym, że ubóstwem dotknięte są szczególnie kobiety samotnie wychowujące dzieci oraz kobiety młode i w starszym wieku; zwraca uwagę, że obniżenie poziomu ubóstwa o 20 mln osób do 2020 r. można osiągnąć dzięki strategiom walki z ubóstwem i aktywnej polityce na rynku pracy, które będą się opierały na aspekcie płci oraz koncentrowały przede wszystkim na rozszerzaniu i wspieraniu udziału kobiet w rynku pracy; zauważa, że ubóstwo nadal mierzy się w na podstawie łącznego dochodu gospodarstwa domowego, przy założeniu, że wszyscy jego członkowie zarabiają tyle samo i równo dzielą się zasobami; apeluje o zindywidualizowanie praw i obliczeń w oparciu o dochody indywidualne, aby ukazać rzeczywiste rozmiary ubóstwa wśród kobiet;

66. przypomina istotną rolę wysokiej jakości usług publicznych w osiąganiu równouprawnienia płci, jak również systemów podatkowych i systemów świadczeń wolnych od czynników zniechęcających osoby będące drugim żywicielem rodziny do podejmowania zatrudnienia lub zwiększania wymiaru pracy, ponieważ mogłoby to zwiększyć udział kobiet w rynku pracy;

67. ponawia apel do Rady, by szybko przyjęła dyrektywę w sprawie równouprawnienia płci na stanowiskach dyrektorów niewykonawczych spółek giełdowych, co będzie stanowiło ważny pierwszy krok do osiągnięcia równej reprezentacji płci w sektorze publicznym i prywatnym;

Modernizacja systemów podatkowych

68. wzywa Komisję i państwa członkowskie do skorygowania nadmiernych nierówności interpersonalnych poprzez wspieranie najbardziej produktywnych form inwestycji i zachęcanie do nich; przypomina, że kluczowe znaczenie ma obiektywna polityka podatkowa i że wiele państw członkowskich wymaga gruntownej reformy systemu podatkowego; zwraca się do Komisji o monitorowanie, doradztwo, promowanie i przygotowanie wartości odniesienia w kontekście europejskiego semestru;

69. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia rzeczywistych działań przeciwko unikaniu opodatkowania i oszustwom podatkowym, co będzie stanowić istotny środek na rzecz ograniczenia nierówności ekonomicznych i usprawniania poboru dochodów podatkowych w państwach członkowskich;

70. wzywa Komisję do stymulowania reform polityki podatkowej państw członkowskich w celu zapewnienia odpowiednich budżetów publicznych na zdrowie, mieszkalnictwo, usługi socjalne oraz usługi w zakresie zatrudnienia i edukacji; uważa, że powinno to również obejmować zwalczanie korupcji w administracji publicznej i zwalczanie nierówności majątkowych, w tym poprzez redystrybucję nadmiernej koncentracji bogactwa, gdyż ma to kluczowe znaczenie, jeżeli nierówność ma nie być jeszcze częstszym zjawiskiem w wielu państwach członkowskich; podkreśla ponadto, że potrzebne są środki w dziedzinach takich jak tzw. finansjalizacja gospodarki i dalsza koordynacja, harmonizacja i dostosowanie, w stosownych przypadkach, polityki podatkowej, a także środki zwalczania rajów

Czwartek, 16 listopada 2017 r.

podatkowych, uchylania się od opodatkowania i oszustw podatkowych, środki mające na celu rozwiązanie problemu pracy nierejestrowanej oraz środki służące optymalizacji kombinacji podatków i ich wagi jako udziału w dochodach podatkowych państwa członkowskiego pomiędzy dochodami podatkowymi z opodatkowania pracy i opodatkowaniem majątku;

o

o o

71. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
